

Izhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto ob 11. uri predpoldne ter stane z izrednimi prilogi ter s „Kafipotom“ ob novem letu vred po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 13 K 20 h. ali gld. 6 60
pol leta 6 „ 60 „ 3 30
četrt leta 3 „ 40 „ 1 70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici, št. 7. v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine ne oziramo.

Oglaš in poslanice se računajo po petih vrstah: če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsake vrste. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrid

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. lv. Meljavec) tiska in zal.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7. v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorice. Dopolni naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

„PRIMOREC“

Izhaja neodvisno od „Soča“ vsak petek in stane vsa leto 3 K 20 h ali gld. 1 60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tabakarni Schwarz v Solaki ulici „a Jellersitz v Nunki ulici; — v Trstu v tabakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Luegerjev davek.

Na Nizje-Avstrijskem gospodarijo klerikalci. Te dni se je pokazalo v jasni luči, kakošno je to gospodarstvo, kajti kmet bo to v prvi vrsti britko občutil. Tačas, ko so bile volitve, so razglasili klerikalci, kakor delajo povsodi, kako lepo bodo skrbeli za kmeta, kako mu hočejo dobroitd. — ali kaj so storili? Lotili so se kmeta pri ljudski soli.

Kolikor manj mogoče izobrazbe kmetom, to je glavna parola klerikalizma, kajti le neveden kmet gre slepo volit klerikalce, kadar hočejo. Klerikalni osrečevalci ljudstva na Nizje-Avstrijskem so odpravili deloma pouk na ljudskih solah ter uvedli poludnevni pouk. To je velikanskega pomena za povzdigo klerikalizma, pol poduka odpade, in če se zanemarja od otrok klerikalnih starišev, ki slepo drviijo za farovškimi gospodi, se poludnevni pouk, je to nova voda na klerikalne mlane. Le izobrazbe ne kmetu, dela naj črna živina pa spoštuje gospoda fajmoštra ter mu znosi vse najboljše v farovž! V tako svrhu pa treba zapirati vrata izobrazbi. In na Nizje-Avstrijskem so jih zaprli že prav dobro, in poskrbeli so te dni, da bo prihajalo odslej skozi šolska vrata samo to, kar odobri klerikalizem.

Ljudstvu so dali čutiti te dni klerikalno gospodarstvo na najboljše na način. Krščansko-socijalna večina nizjeavstrijskega deželne zbornice je sklenila uvesti deželno naklado 1 K 70 v na hektoliter piva. Da ni posega še više, ni njena zasluga, marveč se je postavilo po robu vsjemu obdačenju finančno ministerstvo samo. Računati se sme, da se podraži vsled tega pivo za najmanj 2 K pri hektolitr, in vsakdo, kdor izpije vrček piva, bo imel ta prijetni občutek, da je doprinesel vinar k trošku obstoječega režima. Vrh tega pa zvišajo deželne naklade na direktne davke za 3%. Prav iz vrst nižjih davkoplačevalcev je donela in doni neprestano velika tožba zastran neznosnega davčnega pritiska, sedaj pa se deželne naklade še zvišajo za 3%!

V istem trenutku pa, ko nalaž klerikalno-reakcionarna večina v nizjeavstrijskem

deželnem zboru prebivalstvu nova bremena, jemlje v svoje namene velik del tako pridobljenih svot, da subvencionira klerikalna učiteljska! Dne 29. pr. m. so sklenili, napraviti ustanove za učiteljske kandidate, ki znašajo sedaj 50.000 K, dosežejo pa v starih letih že svoto 200.000 K.

Dejansko so te ustanove subvencioniranje učiteljskega katoliškega šolskega društva v Währingu ter učiteljske v Strebersdorfu in Feldkirchu, ki sta v rokah šolskih bratov.

Del denarja, uporabljenega za ustanove, gre tako izven dežele ter pripade kongregaciji, katere člani so po večini tujci. Pravijo, da pomanjkanje učiteljev je vzrok potrebi teh ustanov, v resnici pa nastaja pomanjkanje učiteljev le radi tega, ker krščansko-socijalna stranka ravna grdo z vsakim učiteljem, ki ni brezpogojen klerikalec in hlapec farovške gospode. Pomanjkanje učiteljstva na Nizje-Avstrijskem je začelo prav v letih 1895/96, torej v tistem času, ko je prišla do moči in vlade klerikalno-reakcionarna stranka na Dunaju, kar je tudi zastopnik vlade v seji 29. pr. m. konstatiral. Sedaj pošiljajo bodoče učitelje v Währing, Strebersdorf in Feldkirch, kjer jih zgnetejo in zmodelirajo ter jim vcepijo v meso in kri kadaversko pokorščino, kakoršno zahteva klerikalna stranka.

Karkoli je svobodomiselnih življenj na Nizje-Avstrijskem, zlasti pa delavstvo protestuje proti temu davku, kateri imenujejo Luegerjev davek. Delavstvo zahteva, naj plačujejo davek na pivo krčmarji sami, ne pa ubožni sloji, kakor je na Češkem ponekod.

Vrsijo se shodi, ki se sklepajo s protestom proti Luegerjevemu davku, ali Lueger, ta veliki katoliški moz, za katerega gorijo naši klerikalci, se smeje v pest, ker si je po tej poti začel graditi prave temelje, ki merijo na to, da zagotové vladanje klerikalizmu na Nizje-Avstrijskem do nedoglednih časov. Luegerju ni šlo tu za reguliranje učiteljskih plač, da bi se dvignila ljudska šola ter da bi se odpomoglo pomanjkanju učiteljstva, marveč šlo mu je le za to, sezidati trdna tla klerikalni soli s pristnim klerikalnim učiteljskim osbjem.

Klerikalci so neprijatelji šole povsodi.... Sedaj pa si lahko predstavljamo, kaj bi počeli n. pr. na Kranjskem z ljudsko šolo, ako bi prišli v deželni zbornici do večine klerikalni reakcionarni življi, ki so tako goreči prijatelji Luegerja in njegovih „krščanskih“ nazorov.

Lueger je ob svoji 60-letnici opeharil ljudstvo na Nizje-Avstrijskem za lep kos izobrazbe, kar pa bo moralo ljudstvo jako drago plačati. Le neumno ljudstvo je steber klerikalizma. To stoji kot nespodbitna resnica, kakor ostane tudi večna resnica, da nevednost je najdražja!

Deželni kmetijski urad.

Ko smo pisali o tem predmetu, smo rekli, da sta slovenska deželna odbornika že ponovno pokazala, da proti Pajerju ne zmoreta ničesar, in da se prav gotovo zgodi, da v slučaju, da se kmetijski urad ustanovi, postavi Pajer istemu na čelo slavnoznane Huguessa. Zadnja seja deželnega zbora nas je v tej veri le še vtrdila. Pribito je, da se je imenovanje ravnatelja hipotečnega zavoda izvršilo nezakonitim potom, in da se je to imenovanje izvršilo v seji, pri kateri niso bili navzoči vsi odborniki, akoprav § 31. pravilnika deželnega odbora jasno določa, da se smejo imenovanja izvršiti le ob navzočnosti celega odbora. Pribito je torej, da je Pajer samovlastno izdal imenovalni dekret dr. Staudingerju. In ko je v deželnozbornski seji posl. dr. Tuma predlagal, naj se to imenovanje ne potrdi, ampak odda pravnemu odseku v pretresovanje, so pri tem predlogu obsedeli slovenski klerikalni poslanci dr. Gregorčič, Bolko, Lapanja in Grča. To se pravi, ti štirje slovenski klerikalni poslanci so dali prav Pajerju, da je izvršil nasilstvo nad onim dež. odbornikom, ki se je v seji deželnega odbora odstranil v svesti, da se brez njega ne more izvršiti imenovanje, ter so dali neprav dr. Tumi in drugim slovenskim poslancem, ki so hoteli, da se razpravlja o tem nasilstvu dr. Pajerja v pravnem odseku.

Mislimo si lahko sedaj, kako bi se izvršilo imenovanje deželnega nadzornika za kmetijstvo. Pajer je dobil sankcijo tudi od slovenske strani za svoje nezakonito postopanje pri imenovanju ravnatelja hipotečnega zavoda, in s toliko večjo korajžo pojde na imenovanje Huguessa. Piskal bo na to, če mu utečeta tudi oba slovenska deželna odbornika (Berbut in Klančič); saj v zbornici mu odobrijo imenovanje Grča, Lapanja, Gregorčič in Bolko.

To vse potrjuje naše opravičeno mnenje, da se hoče z deželnim kmetijskim uradom izvršiti nad nami frivolna igra, katere posledica bi bila ta, da pride Hugues v deželno hišo, in se s tem sleparsko kmetijsko društvo spravi zopet na suho.

Opozarjamo danes ponovno vsaj one slovenske poslance, ki niso izgubili sezadnje trohice narodne časti, da uporabijo vse svoje sile v to, da se prepreči tak škandalozen čin, kakoršen bi bila ustanovitev deželnega kmetijskega urada, v katerem bi gospodarila Hugues in Pajer. Na eni strani se hoče odtegniti kmetijskemu društvu 5000 K, na drugi pa se mu jih hoče dati kar najmanj 15.000 K. Tak čin bi pač zaslužil edino to, da naši kmetje dotične poslance s koli naženejo z njihovih mest. Kmetijsko društvo naj se prišili, da hode objektivno poslovalo, da se od tam odpravijo razni Huguesi in Pajerji, pa bo mir, in o deželnem kmetijskem uradu se ne bo nikomur več niti sanjalo. To pa se doseže le, ako poslanci res kot možje, katerim je kaj ležeče na interesih slovenskega dela dežele, nastopijo v deželnem zboru, osvetlijo Pajerjeve mahinacije in po tem uravnajo tudi svoje korake. Ako pa kateri poslanci ne bodo varovali interesov svojih volilcev in bodo v svoji zaslepljenosti delali tlako dr. Pajerju, nastopiti bodo moralni slednjič volilci sami in pomesti s takimi troti; kajti sicer Slovenci res nismo drugega vredni, kakor da se Pajer protestom zavednejših poslancev v pest smeje, in tudi nismo vredni drugega, kakor da dobimo kmetijski urad s Huguesom na čelu!

— 20 —

Brez dogme.

Roman.

Spisal H. Sienkiewicz. Iz poljščine poslovenil Podravski.

(Dalje.)

Brani ga, brani, zvesta, vdana soproga, vendar pa mi ne zabraniš misliti, da te je ranil dvojnotero in da ga v duhu moraš najprisrčnejše prezirati. Njegovi zagrljaji in poljubi ti ne zbrisejo iz spomina enega izraza: prodal! A ta gospa Celina, njegova pokroviteljica, katera si je mislila, da prvo njegovo delo po poroki bo izbrisanje dolgov na Angelčinem posestvu s pomočjo njegovih milijonov! Jaz — moji gospi — človek brez — »meščanskih« fraz — ne bi prodal, ako že ne vsled drugih vzrokov, pa vsaj radi nežnosti občutkov, radi naklonjenosti do vaju, ker bi se bal zadati vama udarec. Toda za špekulacije potrebuje človek gotovine — in podpore. Časih se morda ti milijoni spremene v velik vprašaj. Mogoče, da si jih Kromicki pridobi, mogoče, da mu ta prodaja pomore k temu, toda ko bi jih bil imel poprej, ne bil bi ranil tako občutljivo žene, in ne bil bi ji prodal streho z glave. Teta mi piše, da je takoj po prodaji odpoval v Bak, potem pa v Turkestan. Angelica je premлада, da bi mogla ostati sama, zato bo bivala ves ta čas pri materi, mati pa sedi v Ploševu, deloma radi tega, ker se vsled bolezni ne more ganiti, deloma pa zato, ker je teta ne pusti od sebe — ona pa se tudi noče

zameriti teti. Poznal sem Angelico preveč dobro, da bi ji mogel očitati dobičkarijo. Ona povsem ne misli na dobičkarijo. Toda mati, ki je hotela zagrniti ves svet za svojo edinico, računa na to, da teta ne pozabi na njo v svoji oporoki. Njeno mnenje je tudi opravičeno. Teta, ki ni nikdar verjela preveč v milijone Kromickega, mi je dala to nekolikokrat razumeti, kajpada z nemirom in pokorščino; ona si namreč misli, da vse to, kar ima, pripada Ploševskim, torej se boji, da ne bi zrl na njeno namero, kakor na kako poškodbo rodu. Kako me vendar slabo pozna. Ko bi bila Angelica sedaj brez črevljev ter bi za en par bilo treba dati Plošev skupno z ostalim mojim imetjem — pa bi ga dal. Morda bi izviralo to iz zlobne želje, da bi se postavil s tem po robu Kromickemu, toda da bi ga na vsak način.

V ostalem pa do tega ne pride. Neprestano mislim na to, da bivata ti gospe v Ploševu in da ostane na ond dotlej, dokler bo trajalo potovanje Kromickega, to je, Bog sam vé kako dolgo. Torej bom videl vsaki dan gospo Kromicko... Pri misli na to se me plašuje neki nemir, v katerem tiči tudi radovednost, na kak način se vravnajo naši odnošaji — kak bo pregled raznih dogodkov, kateri bi mogli nastati, ko bi moje razpoloženje in moji občutki do nje bili drugi. Jaz ne varam samega sebe nikdar, zato ponavljam še enkrat, da se grem zdraviti, da gospe Kromicke ne ljubim in je ne bom ljubil, da imam celo nadejo, da mi pogled na njo prežene iz mojega srca nekdanjo Angelico bolje nego vsi »fiordi« in »glejzeri«, toda ne bil bi sam svoj, ne bil bi človek, ki je dolgo živel in

mного mislil, ako ne bi videl teh nevarščin, kakoršne bi v vseh drugih pogojih mogle vstvariti podoben položaj.

Ko bi se namreč hotel maščevati — ko bi me samo to ime: gospa Kromicka, ne odpehavalo tako, kakor me odpehava — kaj bi me moglo ovirati in zadržati? Vsaj v tem tihem, od mesta oddaljenem Ploševu, bi bila midva sama in ti dve stari gospe, navivni kakor otroci v svoji nikdar neskaljeni čednosti. Znana mi je v tem obziru teta in gospa Celina. V višjih krogih naše družbe je pogostoma mogoče naleteti na ženske, pokvarjene do dobrega; nahajajo se pa tudi take, zlasti med starejšim pokoljenjem, katere prekoračijo svoje življenje, rekel bi najprimernejše, po angeljsko, ter si ne omažejo nikdar svojih mislij s pojmovi zlega. V glavi take tete, ali take gospe Celine nima prostora misel, da bi Angelici, ko se je že omožila, mogla še groziti kaka nevarnost. Angelica sama pripada takim ženskam. Ona bi ne bila zavrgla moje poslednje prošnje, ko bi ne bilo tega, da je že poprej dala svojo besedo Kromickemu. Toda te vrste Poljakinji si rajše razdero srce nego besedo. Pri pomisleku na to se me polasča jeza. Tlačim v sebi potrebo, ki jo čuti vsak človek — potrebo, poizvedovati lastno resnico; nočem ničesar dokazovati gospej Kromicki, toda ko bi se našel kdo, ki bi dokazal te vrste ženski, da se prava narave, pravice srca ne teptajo brez kazni, da so ta prava močnejša nego umetne etične doktrine, da se podobno ravnanje maščuje — bi bil zelo srečen. Res, da sem z obzirom na Angelico mnogo zakrivil, toda hotel sem odkritosrčno vse poravnati —

Dopisi.

Z Vogerskega. — (Klerikalni svinjar.) — Naš župnik Anton Berlot se je zaletaval v nedeljo 23. oktobra celo pridigo v liberalce in grdil napredno stranko, ne da bi pogledal sam nase in na svojo stranko, kako so oni umazani, da tako rekoč smrdijo od gnjusobe.

Evo dokaza: Prav tistega dne je sedanjí klerikalni starasina I. Z. šel, kakor je njegova navada, po „žegnu“ na par kozarcev vina in si s kvartami kratil čas v krčmo. Tu pa je prišlo do prepira ter je začel omenjeni razsajati in se obnašati prav surovo. Ko so mu pa nekateri očitali, da ni sposoben za zakonski stan, ker nima nič otrok, je pa ta umazanež pokazal nekaj, česar ne morem tu povedati. Ko so videli gostje, kaj je „izložil“ na mizo, so bili prisiljeni, odstraniti se, in krčmar je moral mizo hitro v stran spraviti.

Kaj pravite vi, g. župnik, na to? Ali niso bolj potrebni takiljudje nauka in zmerjanja, kakor pa liberalci? Zato Vam svetujem, da poprej svoj tabor očistite, potem boste nas imenoval za liberalce v cerkvi!

Domače in razne novice.

Nova trgovina v Gorici. — V prostorih sedanje Zornikove trgovine, ki se preseli v Pavličičevo hišo (— kjer je zdaj skladišče —), bo v novembru nova trgovina s: knjigami, časopisi, revijami, papirjem, pisarniskimi in šolskimi potrebščinami, umetninami itd. itd.

Posebno opozarjamo rojake v mestu in na deželi, da lahko naročijo pri nas vsakršne časopise, ki se jim bo nosil ali pošiljal na dom. Poleg slovanskih časopisov bodo tu tudi vsi znani nemški, francoski, italijanski in angleški ilustrovani, humoristični, strokovni listi. — Naj bo katerikoli list, nič pomisljati, kar z dopisnico naj nam vsakdo naznani, pa bo dobival list vedno po izvirni ceni, niti za vinar dražje nego naravnost od založništva in niti za uro pozneje, pač pa celo popreje, ker mi bomo dobivali liste v poštnih paketih pred naročniki.

Prihodnje dni razposljemo rodoljubom na ogled seznam najobčnejših listov, ki jih ljudje naročajo v naših krajih.

Sploh pa dobé naši prijatelji tu vse, kar spada v tako moderno urejeno trgovino. Priporočamo se torej prijateljem in somišljenikom.

„Goriška tiskarna“ A. Gabršček.

Odlikovanje. — Naš rojak g. profesor dr. Makso Fabiani je dobil novo odlikovanje. Dobil je viteški križec Franc-Jozefovega reda.

O novem namestniku. — „Czernowitzer Allgemeine Zeitung“ prinaša poročilo o pogovoru novega tržaškega namestnika z neko visoko osebo. Namestnik je rekel, da se je takoi, ko je imel oditi v Trst, informiral

na Dunju pri ministerstvih o raznih vprašanjih, tistocih se Trsta in Primorja, ker je hotel priti v Trst že kolikortoliko informiran. Kot namestnik da stoji na tem stališču, da morajo imeti vsi narodi jednake pravice, in kot namestnik čuti dolžnost govoriti z narodi v njih jeziku; zategadel se nauči tudi slovenščine. — To beležimo za danes po dolžnosti kronistov.

Naš deželni odbor gre h koncu. Na dnevni red pa imajo priti ravno v teh zadnjih dneh najvažnejše stvari, kakor so: zakon glede ureditve učiteljskih plač, občinski red, podpora kmetijskemu društvu, deželni kmetijski urad, pravilnik za deželno kmetijsko šolo, proračun i. dr. To vse so točke, ki so že na sebi velikanske važnosti. Važne pa so še posebno zato, ker razprava o istih pokaže, koliko je vredna naša deželnozborna delegacija. I podpora kmetijskemu društvu i deželni kmetijski urad i pravilnik za deželno kmetijsko šolo so točke, katerih slovenski poslanci pod nobeno ceno ne smejo dopustiti. Pri teh točkah morajo biti slovenski poslanci pripravljeni tudi za najskrajnejši korak. In mogoče je, ako bodo Italijani stvar predalet tirali, in ako bodo slovenski poslanci edini in nastopijo, kakor se tiče, da se ob teh točkah razbije delovanje deželnega zbora. Tako vsaj si mi predstavljamo položaj. Kaj pa se zgodi, ne moremo reči. Ako je Italijanom res kaj na izboljšanju plač učiteljev, pač to točko postavijo na varno mesto, tako da pride gotovo v razpravo in se tudi sklene dotični zakon, pa tako, da bo prav!!; kajti le od njih je odvisno, ali se ta zakon sklene tako, da bo prav, ali ne. Pokaže se pač, kaj se jim zdi važnejše, ali njih sleparsko kmetijsko društvo ali učiteljsko vprašanje. Ta točka je v glavnem popolnoma odvisna od zastopnika učiteljstva na laški strani. Bolj nas vznemirjajo ravno ona tri vprašanja, o katerih smo rekli, da je mogoče, da se ob njih razbije delovanje deželnega zbora. Če bi imeli na slovenski strani sposobno deseterico, od koje bi se nikdo ne bal za razne kronice, in od koje nikdo ne bi klanjal svojega tilnika pred vse-mogočnim laškim bogom Pajerjem, gledali bi docela mirno nasproti koncu zasedanja deželnega zbora.

Kakor pa nas je že šestokrat učila skušnjava v sedanjí klerikalnega režima, in kakor nas so učila posebno razna glasovanja pri zadnji seji, nimamo pričakovati najboljšega. Čimdalje opazujemo te katoliške junake, kakor so Lapanja, Grča, Berbuč, Bolko, Gregorčič, tem temnejše slutnje nas obhajajo, da bode trpela slovenska čast tudi pri tem zasedanju le še več s tem, da na ljubo raznim kronicam in na ljubo zvezi z Lahi uklonijo svoj tilnik pred Pajerjem in mu bodo pomagali iz raznih zagat, v katere je zašel. Z veliko napetostjo pričakujemo dogodka, ki se imajo vršiti ob koncu dežel-

nozbornskega zasedanja. Mi smo storili v polni meri svojo dolžnost, da smo opozarjali pravočasno na vse spletkarije Pajerja in Huguesa. Videli bomo, koliko so izdali naši opomini. Povemo pa že danes, da ne bomo prav nič presenečeni, ako se najdejo med klerikalci ljudje, ki prekrizajo vse račune onim, katerim je res kaj leželo na koristih slovenskega dela dežele. Takih činov smo se že privadili. Ob volitvah je vse farstvo grozilo našim kmetom, da pojdejo na dno pekla, ako ne volijo klerikalnih kandidatov. Danes pa klerikalni poslanci delajo tlako laškemu liberalcu Pajerju in mu pomagajo, da zlorablja na nezakonit način svojo moč proti Slovincem. Ob koncu tega zasedanja pa se pokaže ali niso svitle kronice in katoliško prepričanje privedle naših klerikalnih poslancev že tako daleč, da so se popolnoma prodali Lahom. Slovenski volilci, pozor!

Deželni odbor. — Dnevni red za jutrišnjo sejo obsega 38 točk, vse znane važnejše reči se niso prišle na dnevni red. Poleg točk, ki so ostale od zadnjega dnevnega reda, je še na dnevnem redu ustanovitev mlekarne šole v Cerknem, zgradba železnice Gorica-Červinjana (!), zaman pa iščemo poročilo o predlogu dr. Tume glede razmer na gimnaziji in realki, dasi se je sklenilo zadnjič, poročati v prihodnji seji.

Zapriseženje vojaških novincev se je izvršilo včeraj dopoldne prav slovesno na Rojicah. Ob 8. uri je odkorakal 47. pešpolk z zastavo in godbo iz vojašnice na Travniku, blizu starega pokopališča so se pridružili domobranci, blizu kolodvora topničarji. Na sredi Rojic je bral vojaški kurat mašo, spredaj so bili postavljeni vojaki. Med mašo so streljali s topovi in puškami. Po maši jih je blagoslovil z Najsvetejšim, potem je imel kratek govor v nemškem, slovenskem, in laškem jeziku. Nato so izstopili novinci ter prisegli v svojem maternem jeziku: nemško, slovensko in laško. Potem je imel polkovnik na vojake še kratek nagovor, na kar so odkorakali vojaki nazaj v vojašnico. Vsa prireditve je bila jako lepa. Gledalo jo je nebroj občinstva. Vršila se je ob najlepšem vremenu.

Iz mestnega sveta goriškega. — Dr. Venier ima velik strah pred tem, če bi se preselilo slov. moško učiteljsiše iz Kopra v Gorico. V seji v ponedeljek je rekel, da je čital v listih, da so v istrskem deželnem zboru sklenili, delati na to, da se loči učiteljsiše v laško ter v slovensko in hrvaško ter da ima vlada namen slov. učiteljsiše preseliti v Gorico; radi tega je vprašal župana, koliko je resnice na tem in kaj misli storiti, da se pripravi vlado do tega, da odstopi od takega namena. Župan mu je dal zagotovilo, da se storijo vsi potrebni koraki, ako bi vlada res kaj takega nameravala, ter bi „napravljala nered, sejala scvrastvo in agitacijo!“ Nò, pa ne bo tako hudo — ker ni nikakega vzroka, ki bi govoril proti temu, da se preseli slov. učiteljsiše v Gorico. Ako

bi delali Lahi proti, bi odjedli nekaj zaslužka raznim družinam in udovam, drugega bi ne bilo nič. Par učiteljskih kandidatov pa ne vendar še ne obrne slavne „italianità“ mesta Gorice na glavo?!? Venier vidi strahove, katerih ni.

„Knajpovec.“ — Izšla je deseta številka „Knajpoveca“ s to-le vsebino: Zdravi živci, Kako streči bolnikom na živcih?, Umetnost stradanja, Delo in njegova vrednost, Solnčne kopeli, Brezspalnost, O bolnikih in okrevalcih, O pijatah, Nepoznato hranilo, Krstice in Raznosterosti.

Tendenčno poročilo. — Prejsnja poročila o sejah dež. zbora v „Gorici“ so bila se objektivna, ali poročila o zadnji seji pa je tako tendenciozno zavito z izvestnimi nameni, da dela malo časti dr. Gregorčiču! Vso debato o deželnem hipotečnem zavodu je dr. Gregorčič zasukal tako, kakor dela Pajer. Videti je, kakor bi bil dal rokopis v pregled deželnemu glavarju. On ima tako navado, da tolmači govore dr. T. popolnoma po svoje, kakor mu kaže, in po tem vzgledu se ravna tudi poročilo v „Gorici“ glede zadnje seje. — Glede imenovanja ravnatelja dež. hip. zavoda piše „Gorica“ „imenovanje vseh uradnikov, razun onega dr. Staudingerja, ki je po njegovem mnenju (namreč po mnenju dr. Tume) nepostavno.“ — Kaj pravi k temu prof. Berbuč? Ali ga ne uči tu Gregorčič, da je imenovanje izvršeno postavno ter da se nimata protivita v takih rečeh slov. odbornika dr. Pajerju?! In vendar stoji neovrženo, da je bilo imenovanje izvršeno nepostavno! — Tako daleč je že prijadral dr. Gregorčič! V vsem daje prav deželnemu glavarju, in kadar najbolj brene Slovence, mu potrdi dr. Gregorčič, da je storil prav! Lep „voditelj naroda“!

Gradišče ob Soči namestniku. — Ko je prišel v četrtek novi namestnik v Gorico, mu je poslal župan v Gradišcu v imenu mesta brzojavni pozdrav. Namestnik je na brzojavko tudi prijazno odgovoril. — Zakaj so mu poslali pozdrav? Zato, da ostane pribito, da smatrajo Furlani Gradišče za svoje središče, Gorica je središče za Slovence. Furlani od tega popolnoma pravega naziranja ne odstopijo, marveč isto povdarjajo ob vseh važnih prilikah. In taka važna prilika je bil tudi prihod namestnika v Gorico.

Ubil se je 18 letni sin posestnika in podžupana Mermolje v Selu na Vipavskem. Peljal se je domov z materjo in sestro. Ko je voz pri Črnicah naglo tekel, je zadel ob kamen, Mermolja je padel z voza ter udaril z glavo ob kamen tako nesrečno, da je ostal na mestu mrtel.

Požar. — Ponoči okoli 2. ure je začelo goreti pri mizarju Franu Pavšiču na Št. Peterski cesti. Zgorela je zaloga pohištva, hlev, hiša, škoda velika. Dopoldne smo čuli, da še vedno gori. Goreti je začelo baje v hlevu.

in ona je vedela to, ali vendar me je zavrgla... Zavrgla me je gotovo radi tega, da je mogla reči sama sebi: »Jaz nisem Leon Ploševski, dala sem svojo besedo, torej tudi ostanem mož-beseda.« To ni čednost, to je suhota srca; to ni junaštvo, marveč budalost, to ni poštenost vesti, marveč njena ničemurnost. Ne morem in ne morem pozabiti!...

Mogoče je tudi, da bo gospa Kromicka igrala pred menoj vlogo žrtve in da mi bo vse njeno obnašanje govorilo več ali manj razločno: »Ti si kriv!« Prav! Videl sem tudi že take reči na svetu: Kakor imajo umetne cvetice to napako, da ne diše, imajo umetni trnjevi venci tudi to vrlino, da ne zbadajo, torej jih človek rajši nosi na glavi nego klobuk. Kolikokrat sem videl tako žrtev, ki se je omožila navidezno iz obupnosti, imel sem voljo reči ji: »Lazeš!« bila si morda žrtev, ali si vsaj verjela to, dokler se on, sedanjí tvoj mož, ni približal k tebi prvič v domačih čevljih. On tega trenutka si nehala biti pate-tična, ter si samo smešna in plitka, a te tem bolj, kolikor bolj se predstavljaš kot žrtev.

Dne 6. malega travna.

Kako lepa in pametna je grška beseda »Ananker«. Bilo je nekeje zapisano, da radi te ženske ne doživim miru niti takrat, kadar se jenjam brigati za njo. Vsekakor pa me je močno razburila misel na to prodajo in na njen prihod v Plošev. Preteklo noč sem slabo spal; razna vprašanja so se mi vrivala v glavo in iskal sem odgovora na ista. Prizadeval sem si rešiti zagonetko, ali bi imel na primer pravico privedi gospo Kromicko s poti dolžnosti v blodnjak — ali ne? Nočem tega storiti in tudi ne storim, ker me gospa Kromicka ne miče — toda, ali bi imel pravico? Popoln-jem si življenje s podobnimi »to be or not to be?«

ker se nimam s čim drugim živiti. Taka premišljevanja ne spadajo pred najvišja svetu znana razkošja, ker so najpogostejše podobna pasji igri, ki lovi svoj lasten rep: ničesar ne vjamem, ničesar ne dosežem, in se vtudim — toda to tolažbo imam, da je pretekkel zopet en dan, ali ena noč več. Ob enem sem zapazil, da pri vsem svojem skepticizmu, imam še sposobnost začutiti dvome, katerih bi se niti ne sramoval ploševski vikar. Novodoben človek je sestavljen iz toliko nitij, da ko se hoče razplesti, se še tem huje zamota. Zaman sem si ponavljal nocojšno noč, da je to vendar-le čista teorija, toda da imam tudi prave. Nekak glas iz župne predveže mi je dejal brez prestanka: Ne! ne! ne! Treba pa je potisniti take dvome za ušesa, ker to je zame vprašanje duševnega ravnotežja. V tej večerni uri se nahajam v takem priličnem razpoložaju. Danes popoldne sem čul v hiši znanega slikarja, kako je gospa Davisova dokazovala dvema francoskima pisateljema, da ženska mora ostati vse svoje življenje nepristopna, bodisi tudi le samo: »pour la nettete du plumage!« Maleschi je ponavljal: »Qui! oui!... du plumage!« jaz pa sem si predstavljal, da so se vsi raki Sredozemskega morja prevrgli na hrbet ter moleč klešče kvišku, prosili Jupiterja groma.

Mimogrede omenjam, da si je Davisova izposodila to besedo od mene, jaz pa sem si ga izposodil od Feuilleta. Ohranil pa sem vendar vso resnobo; nisem se drznil niti smejati se, marveč sem zašel v nekako veselo in cinično razpoloženje, kakor odseva še sedaj v meni in katero je vedno najboljše orožje proti dvomom.

Torej dalje! Ali bi imel pravico zaljubiti se v gospo Kromicko, in v slučaju, ko bi se mi to posrečilo, zvoditi jo s poti dolžnosti? Zrl sem na to s stališča časti, tako, kakor to stvar sploh pojmiyo ljudje,

ki smatrajo sami sebe za »gentleman« in katere ves svet smatra za take. Evo, ne najdem niti ene določbe, ki bi mi branila tako postopati. Na prvi pogled je ta najčudnejši izmed kodeksov, kakoršni se sploh dobe pod solncem. Kajti, ako komu vkradem denar, po pojmovih sveta pade sramota name, kakor na tatu, oni, ki je okraden, pa se reši čist te reči, ako pa okradem komu ženo, takrat jaz kot tat ostanem čist, in sramota pade na okradenega. Kaj je to? Ali je to prosto oddaljenje npravnstvenega smisla, ali med krajo denarnice in med žensko obstoji taka razlika, da se podobni prestopki celo ne smejo sestavljati? Večkrat sem že premišljeval to, ter prišel do prepričanja, da to ni eno in isto. Človeško bitje ne more biti taka last kakor reč — in kraj žene je dejanje dvostranske volje. Čemu bi imel jaz priznavati pravico moža, ako je pa ne priznava žena sama? Kaj je meni on mar? Evo, tu vidim bitje, ki hoče pripadati meni, in jaz ga vzamem. Njenega moža jaz ne poznam in njene prisege niso moja stvar. Kaj me ima zadrževati, ali morda spoštovanje do zakona? Ali evo, ko bi ljubil, ko bi mogel ljubiti gospo Kromicko, pa bi kričal iz globeli svoje notranjosti: ugovarjam njenemu zakonu, ugovarjam njenim dolžnostim do Kromickega; jaz sem oni črv, katerega ta zakon tepta z nogo, kateri se vije od bolečine — in mene, kateri bi v poslednjem zdihljeju hotel vgrizniti to nogo, zapove dujejo, naj jo spoštujem. Zakaj? Čemu? Kaj je meni mar taka društvena naprava, katera stiska iz mene vso kri, vse veselje do življenja? Istina, da se nahaja tak red v naravi, da se ljudje živé od rib, toda naročite spoštovati tak red ribi, kateri živi porežejo šluske, predno jo položijo v lonec!

(Dalje pride.)

Pevsko in glasbeno društvo je izvolilo na občnem zboru možkega zbora dne 21. pr. m. sledeči odbor in sicer jednoglasno: Rudolf K o n j e d i c, predsednik, Artur Jakše, tajnik, odbornikom za posamezen glas: Peter C o t i č I. tenor, Franjo Jerše II. tenor, Josip Levpušček I. bas; člana odbora sta tudi Jos. K r a š e v e c in Jos. Michl.

Katoliško-narodna slavnost v Kobaridu je vspela tako zanikerno, kakor pred časom tista „velika“ slavnost v Mirnu. Govorila sta tudi goriski odvetnik dr. Pavletič o katoliško-slovenski ideji (ki dela tlako laškemu liberalcu dr. Pajerju) in pa slavni dr. Krek iz Ljubljane. Žalostna slavnost. Več prihodnjic.

Zaprli so mešetarja A. Braulina, ki je obdolžen, da je ogoljufal A. Furlana, krčmarja in posestnika v ulici Montecucco, za 1000 K. Pravi se namreč, da je kupil J. Brumat Furlanovo posestvo za 11.400 K, potem pa je napeljal Braulin Furlana, da je razrusil pogodbo ter zgubil 1000 K, ker mu je obljubaval, da proda potem posestvo za 14.000 K. Ali na to ni bilo ne novega kupca ne Braulina blizu.

Napadla sta doslej še neznana človeka v soboto v jutro 23. letnega Miho Perica, zupanovega sina iz Doberdoba, ko se je peljal v Gorico. Napad se je izvršil blizu Gabrij. Eden je pograbil konja ter ga vstavil, drugi pa je prijel Perica za vrat ter zahteval od njega denar. Peric je skočil z voza ter se začel boriti z napadalcem. Posrečilo se mu je, pahniti ga v stran, potem pa je hitro skočil na voz ter pognal konja, ko je drugi napadalec pobiral kamenje ob cesti. Tako se mu je posrečilo uiti roparjema. V Gorici je naznanil napad na redarstvu.

Tečaji za stavbinske obrtnike. — Na c. kr. umetno-obrtni strokovni šoli v Ljubljani se otvorijo z dnem 14. novembra t. l. posebni zimski tečaji za zidarje, kamnoseke in tesarje. Tečaji imajo dva zimska kurza, ki trajata po pet mesecev (od novembra do konca marca.) Namen tem tečajem je, dati pomočnikom navedenih, obrtov potrebno znanje za vspešnejše izvrševanje obrta, ob enem pa jim tudi nuditi ono znanje, ki je potrebno za napravo državne skušnje za zidarskega, kamnoseškega ali tesarskega mojstra. Za vstop se je treba izkazati s starostjo 18 let, z učenim izpričevalom zidarskega ali kamnoseškega ali tesarskega obrta in onim znanjem, ki se običajno priučijo na obrtnih nadaljevalnih šolah. Pri vstopu je plačati 8 K vpisnine, zato pa dobi obiskovalec vse risarske potrebščine zastoj. Pouk se vrši v slovenskem jeziku. Vsa potrebna pojasnila daje šolsko ravnateljstvo. — V interesu naših stavbinskih obrtov opozarjamo svoje čitatelje na nove stavbinske kurze, ki gotovo odgovarjajo nujni potrebi in so prvi te vrste v slovenskih deželah.

Farška nestrpnost gre včasih čez vse meje. V Vipavi so nesli 27. pr. m. k večjemu počitku obče priljubljenega okr. zdravnika dr. Pavla Luciča. Peli so mu pri hiši, potem so nesli krsto v cerkev, kjer se po duhovnem opravilu začeli peti drugo žalostinko, kakor imajo tam običaj. Vsi navzoči so poslušali lepo petje, kar jo priseka fanatični vipavski dekan do pevcev ter prepove petje! Treba vedeti, da pokojni zdravnik je bil ugleden mož, ali nokaj ni bil — klerikalec ni bil! Zategadel je pokazal vipavski dekan sovraštvo do njega celo v cerkvi ob krsti pokojnika! Dekanovo postopanje je vzročilo med vsemi razodnimi ljudmi veliko ogorčenje. Potasi privedejo ljudi do tega, da si bodo znali pomagati brez cerkve in brez duhovnikov!

Tamburaško društvo „Danica“ v Šturijah priredi v nedeljo dne 20. t. m. plesni večer v dvorani g. Marca.

Istinitica. — G. dopisniku iz gor. okol.: Ker smo blizu temu, da se odpomore v znani stvari, dopisa ne moremo priobčiti!

Vojna med Rusi in Japonci.

Aleksejev in Kuropatkin.

„Lokalanzeiger“ v Berlinu poroča iz Mukdena: Namestnik Aleksejev je prisrčno čestital generalu Kuropatkinu na njegovem imenovanju za vrhovnega poveljnika ter k zadobljenju popolne prostosti v izvrševanju načrtov. Kuropatkin je dobil pooblastila, ki so mnogo obširnejša, ko navadno. Osebnost razmerje med Kuropatkinom in Aleksejem je

bilo vedno boljše, kakor se je splošno sodilo. Seveda sta bila oba moža glede vojskovanja različnih mnenj, kar se je pa navadno poravnalo s kompromisi, kakor pri zadnji ofenzivi. Vojaki vidijo v imenovanju Kuropatkina, ki je jako priljubljen vsled svoje skrbi za ranjence in bolnike, odlikovanje, ki velja tudi njim.

O sporu med Anglijo in Rusijo.

je poročal admiral Roždestvenski med drugim: da so bile med angleškimi ribiškimi ladjami res navzoče tudi sumljive ladje. Te sumljive ladje so se približevale vojni ladji „Knjaz Suvarov“. Ta je nanje obrnila svetlobo reflektorjev in dala signale, a brez uspeha. Po tem je ustrelila, a samo na tiste, ki so se sumljivo blizale, varujoč se zadeti ribiške ladje. Ruske torpedovke so bile šle po celih dvanejest ur naprej vsled poročila, da je mogoč napad na rusko brodovje. Torpedovke, ki so jih videli angleški ribiči, kakor so pod prisego izjavili, niso mogle biti ruske torpedovke. Tudi ladja, ki je ostala kakor na straži tudi se potem, ko je bila dognana navzočnost sumljivih ladij, ni bila angleška.

O dogodku pri Hullu.

Generalni stab vojne mornarice priobčuje tole poročilo admirala Roždestvenskega: 1. Prvi konflikt v Severnem morju ste povzročili dve torpedovki, ki ste plujoci brez luči, hoteli pod zaščito noči napasti na čelu našega brodovja se nahajajočo ladjo. Ko je eskadra uravnala svoje projektorje in odkrila ogenj, smo zapazili več manjših parnikov, ki so bili podobni ribiškim ladjam. Skušali smo varovati dotične čolne in smo takoj ustavili ogenj, čim ste izginili imenovali torpedovki. „Daily Expressa“ korrespondent poroča iz Petrograda: Oficialno sem bil obveščen, da poročilo admirala Roždestvenskega izključuje vsak dvom, da so dejansko torpedovke napadle rusko brodovje. Poročevalec se na to dostavlja: Sedaj je Rusija na vrsti, da zahteva pojasnila, kako so japonske torpedovke prišle v severno morje med angleške ribiške ladje.

Priprave za zimo.

Za bližajočo se zimo bo treba preskrbeti četam varnostnih stekel za oči, kajti niti domače prebivalstvo ne more prenašati svetlega bleška bele snežene odeje pri jasnem solnčnem, a mrzlem zraku. Kitajci, Hunbuzi in Giljaki nosijo vsi taka očala za varstvo oči.

Kako se poravnava spor med Anglijo in Rusijo?

Rusija je predlagala, naj se afeta v Hullu predloži na podlagi hagske konvencije mednarodni preiskovalni komisij. Anglija je sprejela to ponudbo. Sodi se, da v razsodišče pridejo dva Holandca, dva Belgijca in dva Švicarja. Zaslišani bodo ruski častniki, razne priče in strokovnjaki iz mornarskih krogov. Sodniki konstatujejo dejstva ter proglasijo krivce nesreče, ne proglasijo pa kazni.

Razno.

Port-Artur napadajo Japonci v zadnjem času dan na dan, zbrali so vse svoje moči, da bi vzeli trdnjavo na dan 3. t. m., na rojstni dan japonskega cesarja! — Iz Mandžurije poročajo, da so vzeli Japonci pa trdem boju Vajtavšan, Rusi so zavzeli Esiantančen ter pognali Japonce nazaj. Pričakuje se velika bitka tekom tega tedna.

Zadnje vesti.

Ruska eskadra je odplula iz Vigo, in sicer v sporazumljenju z Anglijo. — Iz Mukdena poročajo o večjem artilerijskem boju, v katerem so bili Japonci odbiti z velikimi izgubami. — Japonci namerujejo, ako ne vzamejo jutri Port-Arturja, izstradati trdnjavo ter je ne več napadati.

Razgled po svetu.

O političnem položaju se sedaj zopet mnogo piše. Nekateri nemški listi hočejo videti v rekonstrukciji Körberjevega ministerstva na vsak način znamenja za dalekosežni politični pomen, sodijo, da preosnova ne pomeni dobro za Nemce! To je stara nemško-nacionalna lajna! Čehi so povedali dosti jasno, da ne stojijo v nikaki zvezi s premembami v ministerstvu ter da češki minister dr. Randa ni zaupnik čeških strank. Spremenile so se pač osebe, drugo pa je ostalo vse pri starem, in najbrže tudi ostane v državnem zboru v novem zasedanju vse tako, kakor poprej. Seveda pa se lahko spravi Čehi do tega, da odnehajo od obstrukcije. To je prav lahko; le izpolniti je treba njihove popolnoma opravilne zahteve.

Državni zbor bo imel prvo sejo, kakor poročajo z Dunaja, 17. novembra. Novi finančni minister dr. Kosel predloži proračun za leto 1906., katerega je še izdelal Böhm Bawerk. Pri tej priliki dr. Kosel tudi razvije svoje finančne načrte. Zbornici vlada tudi kratko po otvoritvi predloži načrt o posojilu za vojaške svrhe. Glavna skrb vlade bo omogočiti parlamentarno rešitev proračuna za l. 1905.

Novi češki minister dr. Randa se je poslovil 28. pr. m. od proforskega zbora na češkem vseučilišču, kjer je doslej deloval, kakor tudi od svojih slušateljev. Pri odhodu je obetal, da bo obratiral svojo pozornost tudi v bodoče vseučiliškim potrebam ter se bo zavzemal za ustanovitev drugega češkega vseučilišča. Istotako bo skušal po svojih močeh pospeševati tudi druge kulturne potrebe češkega naroda.

V Trstu preiskujejo po javnih lokalih, če so ljudje oboroženi z nožem. V območju komisarijata v ulici L. Ricci in v območju komisarijata pri sv. Jakobu so našli 6 oseb, ki so bile oborožene z nožem. Policija je nože konfiscirala, prizadeti bodo kaznovani.

Slov. akad. društvo „Ilirija“ v Pragi je imelo ponedeljek svoj III. redni občni zbor „u Pokorných“ Ječna ul. s sledečim vspehom: 1. Poročilo odbora in tehn. kluba. 2. Poročilo revizorjev. 3. Volitev. 4. Predlogi. 5. Slučajnosti.

Med Nemci in Lahi na Tirolskem se postružejo razmerja od dne do dne. Nemci hočejo odpraviti na vsak način laško pravno fakulteto v Inomostu, nasproti temu pa so začeli Lahi boj proti nemškim šolam v Tridentu.

Edison zbolel. — Kakor smo, je pred kratkim zbolel prvi asistent Edisonov vsled vpliva Röntgenovih žarkov. Kakor se pa sedaj poroča iz New-Yorka, ima ta znameniti raziskovalec na električnem polju, Edison, sam isto bolezen. Proti mnogim osebam se je izrazil, da ne misli na okrevanje; bolečine postanejo tupatam grozne. Nobenemu zdravniku se ni posrečilo, da bi vsaj nekoliko olajšali bolečine Edisonu.

Sprejme se takoj

učenca za modno trgovino.

Dobro izšolani 14-letni dečki imajo prednost. Ponudbe na:

J. Zornik,

modna trgovina, Gorica, Gosposka ulica.

Soba
se oddá v najem

(na zahtevo tudi hrano) pri boljši slovenski družini. — Kje, pove upravništvo „Soče“.

Popolnoma novodozidano

stanovanje s 4 sobami in kuhinjo

se oddá takoj

— v najem. —

Ponudbe na

J. Zornik,

modna trgovina, Gorica, Gosposka ulica.

1 par čevljev zastoj!

4 pare čevljev za samo gld. 2-60

se dobi po neverjetno nizki ceni vsled velikanskega nakupa.

1 par čevljev za gospode, 1 par čevljev za dame iz dobrega usnja na vrhovicah gorko podlago in močno izdelani, s trdimi podplatmi, dalje 1 par moder-ih čevljev za gospode in dame. Štirje pari stanejo samo gld. 2-00. Pri naročilu zadostuje označenje dolgoti. Pri naročilu 8 parov 1 par zastoj.

Razpošilja se po povzpetju.

Eksportna hiša čevljev A. Gelb,
Krakovo št. 40/4.

N. B. Kar ne ugaja se vrne v denarju.

Išče se zastopnika!

Najboljša tovarna parketov prve vrste išče zastopnika za Gorico in okolico, zmožnega stavbinske in mizarске stroke.

Ponudbe na:

A. K. posterestante Dunaj, I,
Maximilianstrasse.

Anton Ivanov Pečenko — Gorica

Velika zaloga

pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 l naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Gene zmerno. Postrežba poštena in točna.

Zaloga piva

„Dolniško družbo združenih pivovarov Zaleo-Laški Trg in plzenskega piva „prazdroj“ iz sloveče češke „Mšečanske pivovarne“.

Zaloga ledu, karerga se oddaja le na dobelo od 100 kg naprej.

Lekarna Cristofolletti v Gorici na Travniku.

Trskino (štoklizevo) jetrno olje. Posebno sredstvo proti prsnim boleznim in splošni telesni slabosti. Izvirna steklenica tega olja naravnor-mene barve po K 1-40, bele barve K 2. Trskino železnato jetrno olje. Raba tega olja je posebno priporočljiva otrokom in dečkom, ki so ner-vozni in nežne narave.

Trskino jetrno olje se železnim jedcem. S tem oljem se ozdravijo v kratkem času in z gotovostjo vse kostne bolezni, žlezni otoki, golše, malokrvnost itd. itd.

Cena ene steklenice je 1 krono 40 vinarjev. Opomba. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegijske, preišče se vedno v mojem kem. laboratoriju predno se napolni steklenice. Zato zamorem jamčiti svojim č. odjemalcem glede čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.

Cristofolletti jeva pijača iz kine in železa najboljši pripomoček pri zdravljenju s trsknim oljem.

Ene steklenice stane 1 krono 60 vinarjev.

Kupujem pravo čisto naravno belo
brinjevo olje.

Janko Ev. Sirc, Kranj
prekajevalec.

Išče se vodjo

za vže obstoječo zalogo piva v Gorici.
Isti mora imeti poleg jezikovne zmož-
nosti tudi nekaj trgovske knjigovodske
izobrazbe. Zahteva se primerno var-
ščino v gotovini ali v drugačni obliki.

Služba je tr jna. Nastop in plača
po dogovoru. Reflektuje se le na vestno
in delavno moč. Tozadevne pismene
ponudbe je pošiljati do 20. novembra
t. l. na naslov:

Josip Rován
zalagatelj vrhniške pivovarne
Gorica.

P. s. Sprejme se tudi pridnega in
pisave zmožnega razvaževalca piva.

A. vd. Berini - Gorica

Solska ulica št. 12

velika zaloga olijkinega olja

prve vrste

najboljših tvrdk iz Istre, Dalmacije, Melfette, Bari in Nice
s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: K —72, —80, —88, —96, 1-04,
1-12, 1-20, 1-36, 1-44, 1-60, 1-80.

Na debelo cene ugodne.

Posilja poštnine prosto na dom. Posodo se pušča kupcu do
popolne uporabe olja; po uporabi se spet zamenja s polno.

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga mila in sveč.

Cene zmerne.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar

v Gorici na Kornu št. 8.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za
birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za
mnogobrojna naročila ter obljublja solidn.
postrežbo po jako zmernih cenah.

„HOTEL BALKAN“ TRST

Piazza della Caserma (Narodni Dom)

3 minute od južnega kolodvora in poleg pošte s 60 moderno opremljenimi sobami

Restavracija — Dunajska kuhinja — Kavarna

Za goste hotela posebna restavracija v I. nadstr.

Dvigalo. — Električna razsvetljava. — Kopališča.

Shajališče ptujcev.

Trgovsko-obrtna registrovana zadruga

z neomejenim jamstvom v Gorici.

Hranilne vloge obrestuje po 4 1/2%, — večje, stalno naložene najmanj na jedno
leto, po dogovoru — Sprejema hranilne knjižice drugih zavodov brez iz-
gube obresti. — Redni davek plačuje zadruga sama.

Posejila daje na poročstvo ali zastavo na 5-letno odplačevanje v tedenskih ali
mesečnih obrokih, — proti vknjižbi varščine tudi na 10-letno odplačevanje

Zadružniki vplačujejo za vsak delež po 1 krono na teden, t. j. 260 kron v petih
letih. Po zaključku petletja znaša vrednost deleža 300 kron.

Stanje 30. junija 1904:

Deleži: a) podpisani K 1.174.800,—

b) v anii 376.103,—

Dana posejila 1.930.929,—

Vloge 1.828.591,—

Naznanilo.

Opozarja se sl. občinstvo, da se prodaja edino pravi in pristni
amerikanski

petrolej „SPLENDOR“

z registrovano znamko v Gorici edino le pri tvrdki

Dominik Nardini

na Travniku št. 11.

Domače delo.

Ravnokar sem
zdelal otro čje
čevlje vseh vrst
črne, rмене in
suknene, kakor
tudi zimске čevlje
za gospe.

Gospodska ulica št. 14.

Vsa naročila hvaležno sprejemam.

Zaščitna znamka: „Sidro“

Liniment. Capsici comp.

Nadomestek za

Pain-Expeller

je splošno priznано kot izvrstno bol
blazajoče mazilo; cena 80 vin., K 1-40
in K 2 se dobiva v vseh lekarnah.

Pri nakupovanju tega povsod priljub-
ljenega domačega sredstva, naj se jemlje
le originalne steklenice v skatljah z našo
zaščitno znamko „Sidro“ iz Richterjeve
lekarnе, potem se je gotovo prejelo
originalni izdelek.

RICHTERJEVA LEKARNA

K „zlatem levu“ v Pragi
Elisabethgasse št. 5 nova.
Dnevno razpošiljanje.

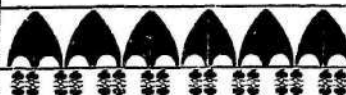

Gorica * Gorica

Hôtel

„pri zlatem jelenu“

v trgovskem središču nasproti
nadškofijski palači. — Sobe
za prenočišča po zmernih ce-
nah. — Velik jedilni salon,
poleg stekleni salon s toraso.
— V poletnem času prijeten
vrt z verando. — Sobe za
klube, društva, za sklenjene
družbe. — Izborna kuhinja.
Domača in ptuja vina. Izvirno
pilzensko „prazdroj“ - pivo.

Prva kranjska z vodno silo na turbino delujoča

tovarna stolov

Fran Švigelj

na Bregu, p. Borovnica, Kranjsko

priporoča sl. občinstvu, prečast. duhovščini, imete-
ljem in predstojnikom zavodov in šol, krčmarjem in
kavarnarjem, ravnateljstvom uradov, gg. brivcem itd.

natančno in trpežno izdelane

stole, fotelja, vrtnе stole, gugalnice,
naslonjače itd. itd.

Blago je izdelano iz trdega, izbranega lesa, poljubno
likano ali v naravni barvi imitirano.

Največja izbira stolov, naslonjačev, in
gugalnikov iz trstovine.

Na željo pošlje tvrdka najnovejše obsirne cenike z
nad 80 slikami, iz katerih je razvidna oblika blaga
in cene, zastoj in franko.

Naročevalcem na debelo se dovoli znaten popust.

Redka priložnost!

Le kratek čas!!

Radi preselitve moje prodajalne v hišo
gospoda Pauletig-a, Gospodska ulica št. 10, tik hotela
„Tri krone“, razprodam razno blago, samo do končane
preselitve **pod lastno ceno**

kakor: okoli 500 zimskih in letnih blus od 1 krone naprej, razne otroške obleke
predpasnike, spodnja krila, čepice i. t. d.

Po močno znižanih cenah.

raznovrstne dežnike, solčnike, pihalke, čipkaste ovratnike, volnene rute, razne
pletanine kakor: rokavice, nogavice, jopice, Jaeger-perilo, svilene in volnene šerpe,
žepne robce, galoše, domače čevlje, modrece, pasove, svileno blago za bluze in
okraske; nadalje razno perilo za gospe kakor: srajce, hlače, ovratnice; sport-no-
gavice, in jopice i. t. d. — Razno modno blago za dame in gospe.

J. Zornik, trgovina modnega blaga in perila.

Gospodska ulica št. 7.

ZLATAR

— DRAGOTIN VEKJET —

(C. VECCHIET)

Corso 47 — TRST — Corso 47

Priporoča svojo prodajalnico zlatanine, srebrnine ter žepnih,
zlatih in srebrnih ur.

Sprejema naročbe ter poprave zlatih in srebrnih predmetov ter žepnih ur.

Velika izbér srebrnine za darila.

Kupuje a'i zamenja z novimi predmeti staro zlato in srebro.

Cene zmerne.

NAZNANILO.

Podpisani si usojam naznaniti slavnemu občinstvu v mestu in
na deželi, da sem otvoril v prejšnjih prostorih »Mizarske zadruge« v
Solkanu **svojo veliko tovarno**

pohištva vseh slogov,

od najpriprostejega do najmodernejšega.

Sprejemam vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih ter jamčim
gledé svoje tehnične izobrazbe za precizno in v vsakem pogledu do-
vršeno delo.

Cene brez konkurence.

Za obila naročila se toplo priporoča odličnim spoštovanjem
Fran Srebernič, mizarski mojster.

Naznanilo preselitve!

Podpisani si usojam uljudno naznaniti svojim cenj. gg. odjemalcem in
slav. občinstvu sploh, da preselir s početkom novembra t. l.

zalogo moke valjčnega mlina W. Jochmann iz Ajdovščine

iz doseđanjih prostorov v Rabatišču

v lastne prostore na Stolnem trgu 9.

tik Stolne cerkve.

O tej priliki se prav toplo priporočam za cenj. naročila na izborne mlinske
izdelke te domače tvrdke, zagotavljajoč najboljo postrežbo, toliko z blagom
kakor tudi s cenami.

Ob enem naznanjam tudi, da se odda v najem v hiši na Stolnem trgu
št. 9, s 15. novembrom t. l. večji prostor, zelo pripraven za kako trgovino ali
boljšo obrt v pritličju, ter 1 večje in 2 manjši jako čedni stanovanji v I. in II.
nadstropju.

Jos. Rován.